

*Alle overeenkomsten tussen bestaande personen
en personages in dit boek berusten op louter toeval.*



Britta Fath
De avonturen van Moira en Mystique. Het paarse vampiertje
© 2023 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Amsterdam – New York
Omslagontwerp: Studio Clavis
Illustraties: Yuhan Lin
Trefw.: moord, mysterie, detective, politie, dieren, kat
NUR 282, 283
ISBN 978 90 448 4859 5
D/2023/4124/052
Alle rechten voorbehouden

www.clavisbooks.com



De avonturen van
Moira en Mystique

Het paarse vampiertje

Britta Fath
met illustraties van
Yuhan Lin

Clavis

Het is nog donker wanneer Moira haar huisje verlaat in het kattenstadje Caticivus. Ze wandelt door de straat naar het dorpsplein. Daar blijft ze even staan en kijkt naar het schoolgebouw. Nog niet zo lang geleden was dat haar werkplek. Wat is ze blij dat ze daar niet meer naartoe hoeft. Ze is vooral gelukkig dat ze van Nimue, haar vorige baas, af is. Die maakte haar het leven zuur.

Het dorpsplein hangt vol met affiches voor het jaarlijkse frietbaltoernooi dat binnen een maand plaatsvindt. Het plaatselijke team verdedigt dit jaar de titel, dus alle katten uit de buurt zullen erbij willen zijn.

Moira draait zich om en wandelt verder naar de bibliotheek. Ze kan nog altijd niet goed geloven dat zij nu de bibliothecaris is. Ze kreeg deze job aangeboden nadat ze de moord op Finn, de vorige bibliothecaris, hielp oplossen. Toen de burgemeester het haar vroeg, kon ze niet anders dan ja zeggen. Ze was zo trots!

Moira gaat de bibliotheek binnen. Het is nog te vroeg om open te doen. Dit vindt ze het leukste moment van de dag, zo helemaal alleen in de bibliotheek, omringd door boeken. Ze slentert langs de rekken en bekijkt hier en daar een boek. Hier wordt ze gelukkig van.

Bij het rek met de fantasyboeken blijft ze staan. Ze houdt van fantasy. Even ontsnappen aan de echte wereld. Haar oog valt op een boek dat haar wel interessant lijkt: een boek over vampieren. Cool, denkt ze, dat nemen we mee.

Even later komt ook Raven aan. Zij was een collega van Moira toen ze nog in de school werkte. Raven was ook het slachtoffer van de pesterijen van Nimue, dus toen Moira de job van bibliothecaris kreeg, zorgde ze ervoor dat Raven haar assistente kon worden.

‘Hey, alles goed?’ vraagt Raven, die zoals altijd in het zwart gekleed gaat.

‘Ja, hoor. Ik heb net een boek uitgezocht. Weer lekker uren lezen vanavond.’

‘O, welk boek?’ vraagt Raven benieuwd.

‘*Het vampierendagboek*,’ antwoordt Moira. ‘Dat lijkt me wel spannend.’

‘Vampieren? Cool! Mijn favoriete onderwerp.’

Moira kijkt op de klok en ziet dat het bijna negen uur is. Tijd om de bibliotheek te openen.

Het is weer een drukke dag. Veel katten komen langs. Maar de meeste eigenlijk vooral om Moira te zien. Ze is een beetje een bekende figuur na haar grote avontuur.

Als de werkdag erop zit, gaat Moira naar huis. Ze heeft met Raven en hun vriend Samael afgesproken bij Samael thuis, maar ze wil Mystique, haar eenhoornetje, niet zo lang alleen laten. ‘Kom, liefje,’ roept ze als ze thuis is. ‘We gaan bij Samael eten en jij mag mee.’ Het eenhoornetje kijkt haar blij aan en hinnikt enthousiast. Moira doet het poortje in de omheining open en Mystique volgt haar naar buiten. Raven wacht haar op aan het dorpsplein en

samen wandelen ze naar Samaels villa. Ze hebben Samael leren kennen tijdens de zoektocht naar de moordenaar van de bibliothecaris. Even was hij zelfs een verdachte.

Zijn huis is nu zo’n beetje hun clubhuis geworden. Een grote, redelijk vervallen villa die tot ieders verbeelding spreekt. Het huis is volgestouwd met spullen van Samaels voorouders. Het drietal heeft al uren doorgebracht met het doorzoeken van de dozen en kasten. Niets zo fascinerend als dingen uit het verleden.

Na het avondmaal, dat ze samen hebben klaargemaakt, trekt het drietal naar de zolder. De nieuwsgierige Mystique trippelt hen achterna de trap op. Samael opent de deur. Het is er pikdonker.

‘Is hier geen licht?’ vraagt Moira.

‘Toch wel, denk ik,’ antwoordt Samael terwijl hij druk op zoek is naar de lichtschakelaar. ‘Verdorie, waar is die lichtknop?’

Raven, die veel te nieuwsgierig is om te wachten, loopt de kamer in. Als ze ongeveer in het midden van de ruimte is, slaakt ze een kreet. ‘Ieeeh,’ roept ze. ‘Er zit iets op mijn kop!’

Moira komt aangesneld en voelt voorzichtig aan het voorwerp. ‘Hier hangt een koord,’ zegt ze en ze trekt eraan. Het licht floept aan.

‘Goed, Raven! Je hebt de schakelaar gevonden,’ lacht Samael.

Raven gromt. ‘Wie hangt er nu een schakelaar in het midden van de kamer?’

Nu ze licht hebben, kijken ze om zich heen. Wat staan hier veel spullen! Oude kisten, kasten en dozen vol geschiedenis. Moira haalt haar hartje op. Dit vindt ze zo leuk.

Ze slentert door de zolder en kijkt haar ogen uit. Zoveel leuke spulletjes! Raven en Samael zijn ook op ontdekkingstocht. Moira’s

aandacht wordt getrokken door een prachtige oude kist met een bronzen beslag en Keltische motieven. ‘Kijk eens, Mystique,’ zegt ze. ‘Wat een mooie oude kist. Wat zou daarin zitten? Geef maar toe dat je net zo nieuwsgierig bent als ik.’ Ze voelt aan het deksel, en gelukkig is de kist niet op slot. Voorzichtig doet ze hem open. Moira en Mystique steken hun kopjes in de kist. Binnenin is hij bekleed met donkergroen fluweel. Moira laat haar pootje voorzichtig over de stof gaan. Wat voelt dat zacht aan. Er ligt maar één voorwerp in de kist: een in leer gebonden boek met vellen van perkament. De tekst in het boek is geïllustreerd met prachtige miniatures in bladgoud.

‘Hé, Samael, Raven, kom eens kijken wat ik hier gevonden heb.’

De twee vrienden komen aangelopen en bekijken het boek vol bewondering. Ze bladeren erdoorheen en komen op een pagina-grote afbeelding. Daarop is een grot te zien met daarin een vage figuur. De tekening is volledig in het paars. Onder de afbeelding staat een zin: *céim isteach i saol na vampire corcra*.

Alle drie worden ze aangetrokken door de afbeelding. Ze komen nog wat dichterbij. Pootjes op de rand van het boek. Ook Mystique is erdoor gefascineerd. Ze knabbelt wat aan de randen van het blad.

‘Wat zou die tekst betekenen?’ vraagt Samael.

‘Geen idee,’ zegt Moira. ‘Ik weet zelfs niet wat voor taal dat is.’

Nog voor ze kan zeggen dat het misschien geen goed idee is om de zin hardop te lezen, doet Samael precies dat. Hij leest, zo goed en zo kwaad als het gaat, de zin hardop. De spanning is te snijden. Dan beginnen ze te lachen, want er is helemaal niets gebeurd.

Maar opeens ... voelen ze zich licht in hun hoofd. Het lijkt wel of ze vallen en dan verliezen ze het bewustzijn. Wanneer ze wakker worden, weten ze niet wat ze zien. Alles rondom hen is paars.

2

Paars. Paars is het enige wat ze zien. Ze kijken verdwaasd naar elkaar. Mystique schudt verward haar hoofdje.

‘Waar zijn we?’ vraagt Raven.

‘Ik wou dat ik dat wist,’ antwoordt Moira. ‘Ik begin te vermoeden dat het voorlezen van die zin ons naar een andere plaats heeft gebracht. Die van op de afbeelding. Zie je, we zijn in een grot.’

‘Samael, wat heb je gedaan?’ roept Raven. ‘Wat moeten we nu? Hoe komen we hier weg?’ Raven is helemaal van de kaart. Moira wou dat ze haar kon geruststellen, maar ook zij heeft geen idee wat te doen. Voorlopig ziet ze geen uitweg.

Ze krabbelen overeind en kijken voorzichtig wat rond. De wanden van de grot geven een paarse gloed af. Daardoor is het er niet volledig donker. Ze bevinden zich in een grote zaal met allerlei inhammen.

Dan horen ze een licht geschuifel. O jee, we zijn hier niet alleen, denkt Moira. Ze herinnert zich nu de vage figuur op de tekening. Zou dat een vriend of vijand zijn?

‘Hallo,’ roept Moira. ‘Is daar iemand?’

Even is het doodstil. Dan horen ze een zacht stemmetje.

‘Hallo? Wie zijn jullie en waar komen jullie vandaan?’